

BAJKA NA DOBRANOC

*Już gwiazdy lśnią, już dzieci śpią, sen zmorzył twą lalczkę,
więc główkę złóż i oczka zmrzuż, opowiem ci bajeczkę.
„Dlaczego śnieg jest biały?”*

Kiedy Bóg stwarzał świat i rozdzielał kolory, było lato i nikt nie pamiętał o śniegu. I tak trawa stała się zielona, róże czerwone, niebo niebieskie, kaczęce żółte, a wiewiórka ruda. I wszyscy byli zadowoleni. Ale kiedy minęło lato, zaczął padać śnieg. Był on jednak bezbarwny i prawie niewidoczny dla oczu. Przyszedł więc śnieg do Pana Boga i zapytał, czy rzeczywiście było Jego zamiarem, by pozostał niewidoczny dla świata. Nie, Pan Bóg tak nie myślał. Ale wszystkie kolory zostały już rozdzielone! Nie było innej rady, jak pójść w świat i zapytać, czy ktoś z dobrego serca nie zechciałby użyzyć mu trochę własnego koloru. Śnieg zaczął swoją wędrówkę, w której pomagał mu wiatr. Najpierw przyszedł do róży, bo uważał, że chyba najlepiej byłoby stać się czerwonym. - Szlachetna rózo, czy nie zechciałabyś podzielić się swoją purpurą z kimś kto nie ma żadnej barwy i dlatego nikt go nie widzi? - zapytał śnieg.

- Uciekaj, zimny śniegu, i nawet nie podchodź do mnie- powiedziała róża i groźnie nastroszyła kolce - nigdy nie dostaniesz mojego koloru, bo ty właśnie mrozisz moje liście i pączki.

Musiał więc śnieg odejść ubogi tak, jak przyszedł.

Ale dostrzegł na łące kilka złotych kaczęńców.

- Czy nie zechciałybyście dać trochę swojego koloru komuś,

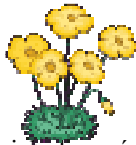
kto go nie ma, i dlatego nikt nie może go zobaczyć? Zapytał śnieg.

- My nie jesteśmy bardziej żółte, niż jest nam to potrzebne - odpowiedziały kaczęce - a ty, który jesteś taki zimny, możesz się tylko cieszyć, że nikt cię nie widzi. Musiał zatem śnieg iść dalej. Po chwili zobaczył na zboczu niezapominajki.

- Czy nie zechciałybyście podarować mi trochę swojego błękitu? - zapytał śnieg. Ale niezapominajki, gdy tylko usłyszały pytanie, przestraszyły się i schowały się w trawie.

Wtedy śnieg zrozumiał, że i od nich nic nie dostanie. I tak wędrował od kwiatu do kwiatu. Wszędzie dostawał tę samą odpowiedź: jest taki zimny i mrozący, musi się szybko wynosić. Potem śnieg zwrócił się z prośbą do kamieni i trawy, drzew i chmur, ludzi i zwierząt. Ale nikt nie chciał się z nim podzielić. W końcu wypytał już wszystkie stworzenia na świecie. Pozostał mu jeszcze mały, biały kwiatek. - Chyba już nie ma co oczekiwać, byś akurat ty zechciał podzielić się swoim kolorem z kimś tak zimnym, jak ja? - zapytał śnieg ze smutkiem.

- Jeżeli nie masz z przeciwko temu, by stać się białym, to zawsze znajdzie się na to sposób - odpowiedział kwiatek. Po czym zdjął trochę bieli ze swoich delikatnych płatków i podał śniegowi. W ten sposób śnieg otrzymał biel - ten najczystszy kolor w całej przyrodzie. Wzruszony cichutko szepnął: - Za to co dla mnie zrobiłeś, tobie właśnie na wiosnę pozwolę kwitnąć jako pierwszemu ze wszystkich kwiatów. Odważnie przebijaj śnieżną powłokę - nie zrobię ci krzywdy! Ludzie także lubią ten pierwszy, wiosenny kwiat. Nazywają go przebiśniegiem. Kto przyglądnie się mu dokładnie, zobaczy zieloną plamkę na szczycie białych dzwoneczków. To jest właśnie znak, że spośród wszystkich stworzeń przebiśnieg ma najlepsze serce.

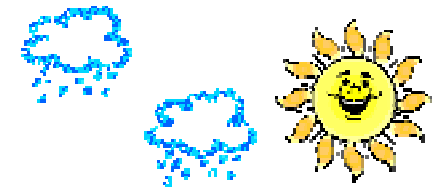

GAZETKA PRZEDSZKOLAKA

DWUMIĘSIĘCZNIK DLA DZIECI I RODZICÓW
ZESPÓŁ SZKOLNO - PRZEDSZKOLNY W LIBUSZY

luty 2007 R.
cena 1 zł

NIETYPOWA ZIMA

*Nietypowa nasza zima,
śnieg nie pada, mróz nie trzyma.
Każde dziecko o tym marzy,
kiedy sanna się przydarzy.
Zamiast śniegu i zameci,
jakby wiosną słońce świeci.*

*Zamiast mrozu
brzydkie błoto w środku zimy.*

*Słyszał kto to?
Zielenią się oziminy,
żółte bazie na leszczynie.
Zakwitają w parkach kwiaty,
przylatują pierwsze ptaki.*

*Lecą czajki, kaczki, gęsi
ciepła pora je tu nęci.
Niczym wiosną pachnie ziemia.
Tak się luty w kwiecień zmienia!*

*Przyfrunęły ptaszki na gałązki drzewa
i o nadchodzącej wiosnie zaczynają śpiewać.*

- Gazetkę redaguje i opracowuje graficznie Małgorzata Majewska
- Współpraca: nauczycielki oddziałów
- Adres: Zespół Szkolno - Przedszkolny Libusza 679 www.zsplibusza.pl
Tel. 0 - 13 / 447 50 05 wew.23

Wigilia
„Bo nasze przedszkole, to jedna rodzina: starszy, czy młodszy, chłopak czy dziewczynka!”
 Jak co roku podczas tego jakże rodzinnego spotkania panowała bardzo uroczysta i podniosła atmosfera. Przedstawienie *pt. „Dziewczynko z zapalkami, spędź wigilię razem z nami”* przygotowała grupa starszaków. Pan Dyrektor odczytał Ewangelię, a potem wszyscy, wszystkim składali życzenia. Jest to jedna z najpiękniejszych uroczystości przedszkolnych.

Wigilijne przedstawienie Leśnych Duszków

Zabawa karnawałowa
„Z Nowym Rokiem szedł karnawał, przebieraniem się zabawiał. Przebrał dzieci, spójrzcie sami – są Indianie z Piratami..”
 Zabawa karnawałowa, na którą dzieci zawsze z utęsknieniem czekają była bardzo udana. Kłauwn przygotował nowy, ciekawy repertuar zabaw. Atrakcją balu był spacer klauna na super - szczydłach oraz jazda na jednokołowym roweku.

Królowie balu wybrani przez dzieci

Jasełka w wykonaniu najmłodszych przedszkolaczków

CO NAS CZEKA?

- Przedstawienie wielkanocne w wykonaniu dzieci z grupy „ Misie”

Dzień Babci i Dziadka
 Tradycyjnie, już od kilku lat dla swoich kochanych Dziadków wnuki wystawiają Jasełka. Także i w tym roku wszystkie grupy przedszkolne przedstawiały historię narodzin Pana Jezusa. Niejednej Babci i niejednemu Dziadziowi iza zakręciła się w oku!
A jak w innych językach brzmią słowa: Babcia, Dziadek?
 Po niemiecku: Oma i Opa
 Po włosku: Nonna i Nonno
 Po hindusku: Nana – ji i Nani – ji
 Po chińsku: Popo i Gong – gong
 Po grecku: Ya – ya i Pa – pu
 Po japońsku: Oba – chan i Oji - chan

TO WARTO WIEDZIEĆ ! Czytamy rysunki naszych dzieci

Dziecko w wieku przedszkolnym interesuje się otaczającą rzeczywistością: poszukuje, bada, obserwuje. Znajduje to odzwierciedlenie w jego obrazkach.

Wnikliwie obserwując prace plastyczne dzieci możemy poznać ich uczucia, dowiedzieć się czy są szczęśliwe, co myślą, czego się obawiają, o czym marzą, jak postrzegają najbliższe otoczenie.

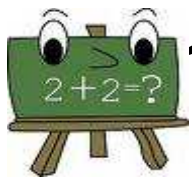
KOLORY:

Rysunki o bogatej kolorystyce świadczą o prawidłowej kondycji psychicznej dziecka, pozbawionej lęków, a wypełnionej radością i optymizmem. Ciemna kolorystyka / czernie i szarości / może świadczyć o skłonnościach do stresu, o towarzyszących dziecku lękach i obawach. Zdecydowana dominacja czerwieni z czernią może zdradzać skłonności do agresji.

POSTACIE:

Postacie niewielkie lub rysowane na krawędziach kartonu, mogą sygnalizować o nieśmiałości i braku wiary we własne siły, niepewności. Rozmieszczenie na rysunku członków rodziny świadczyć może o charakterze zacieśnionych więzi z dzieckiem np. postacie rozproszone – rozluźnione więzi, bliskość postaci – silne więzi, oddalenie od rodziców – poczucie zagubienia, niedocenięcia, postacie dużych rozmiarów, centralnie rozmieszczone, wypełniające niemal całą kartkę mówią nam o pewności siebie, wewnętrznej energii, otwartości dziecka. Postacie rozmieszczone w centrum rysunku, to postacie ważne dla dziecka, z którymi jest ono w silnym związku emocjonalnym, bądź mówią o pozycji jaka ta osoba zajmuje w rodzinie. Umieszczanie wielu szczegółów na postaci lub rysowanie jej z ogromną starannością to sygnał dotyczący znaczenia lub dominacji tej osoby w rodzinie. Pomijanie własnej osoby w rysunkach prezentujących rodzinę może świadczyć o braku docenienia własnej pozycji, o zaburzonych relacjach rodzinnych np. brak miłości. Rysowanie tylko siebie może być sygnałem nadmiernej na sobie koncentracji z powodu np. nadopiekuńczości ze strony rodziny lub przeciwnie braku zainteresowania (dziecko czuje się zaniedbywane, opuszczone, może liczyć jedynie na siebie). Pomijanie postaci lub jej fragmentów, oszpecanie czy też pomniejszanie postaci na rysunkach może świadczyć o nieprawidłowych relacjach np. zazdrości, rywalizacji, niechęci, braku bliskości. Prezentowanie w rysunkach rodziny osób fikcyjnych może być wynikiem pragnień, marzeń o poszerzenie jej np. o rodzeństwo, ojca, matkę. Rysowanie w tematach rodziny jedynie domu – budynku pozbawionego ludzi może świadczyć o niestabilnych np. konfliktowych relacjach rodzinnych zaburzających u dziecka poczucie bezpieczeństwa czy trwałości rodziny. Kolejność rysowania postaci i czas poświęcony na ich narysowanie (ilość nanoszonych szczegółów) może świadczyć o roli i pozycji jaką dla rysującego zajmuje prezentowana postać. **Drogi Rodzicu! Ciesz się z każdej wykonanej pracy plastycznej swojego dziecka Nigdy nie wyrzucaj pracy plastycznej przy dziecku. Przecież dziecko zawarło w niej swoje marzenia i wizje otaczającej nas rzeczywistości. To obrazowe odbicie psychiki, przeżyć i doświadczeń dziecka.**

MISIE

Grupa dzieci 4, 5 letnich

Stracone dzieciństwo czy równe szanse?

O obniżeniu wieku obowiązku szkolnego do lat sześciu (a ostatnio też wprowadzenie obowiązkowej „zerówki” dla pięciolatków) mówi się w Polsce już od kilku lat. Krytycy uważają, że to niedorzeczność, bo odbieramy dzieciom dzieciństwo, natomiast zwolennicy wskazują, że jest to jedyna szansa na wyrównanie różnic wychowawczych i edukacyjnych. Paradoks tkwi w tym, że i jedni i drudzy po trosze mają racji, a to dlatego, że na inne problemy zwracają uwagę nauczyciele, inne pytania nurtują rodziców, a jeszcze inne argumenty wysuwają pedagodzy. Niewątpliwie należy stwierdzić, że pierwsze doświadczenia w szkole mają niezwykle duży wpływ na cały proces edukacji dziecka, a także jego postawę wobec życiowych obowiązków i wyzwań. Rozpoczynając naukę dziecko powinno być odpowiednio przygotowane. Jego rozwój emocjonalno-społeczny, umysłowy i fizyczny powinien osiągnąć taki poziom, który pozwoli mu sprostać szkolnym wymaganiom.

Rzeczywistość pokazuje, że „gotowość szkolna” nie pojawia się automatycznie, ale przebiega w czasie i u dziecka, które wcześniej zaczęło uczęszczać do przedszkola może pojawić się relatywnie szybciej, niż u dziecka, które przyszło do przedszkola na kilka miesięcy przed „obowiązkiem szkolnym”. Biorąc pod uwagę dłuższy horyzont czasowy, zwolennicy reformy zakładają, iż rozpoczynając naukę w wieku 6l. z czasem dogonimy sąsiadów z Zachodu (np. w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Holandii obowiązek szkolny rozpoczyna się w wieku 5l.) Powołanie „zerówek” w 1976r. miało być rozwiązaniem przejściowym, tymczasem tak pozostało do dziś, a reforma edukacji przygotowana w 1998r. właściwie ominęła zmiany na szczeblu przedszkolnym. Obecnie do tematu powróciła kolejna partia rządząca i tylko pozostało nam czekać, kiedy zapowiedzi staną się faktem.

W obecnej chwili istota sprawy nie sprowadza się już do pytania „czy wprowadzać?, ale jak wprowadzać?” Dobrze byłoby, aby tak ważna sprawa była porządnie przemyślana, bo na kolejne błędy w edukacji nie stać chyba państwa, ani rodziców, a tym bardziej dzieci i aby nie było to jak w powiedzeniu „wylewanie dziecka z kapielą”.

humor

K.F. (zachwycony)- „Proszę pani, jaka ta choinka jest **bajkowa**.”
 I.B. (oburzona)- „Proszę pani, te dziewczyny **piszcza**, jak myszy w kącie.”
 W.S.-, „Ja nie lubię **machletki!**”
 K.A.- „Pan, który wydobywa węgiel nazywa się **węglik**”
 G.Sz.- „Ludzie, którzy mieszkają we Włoszech to ...**włosy**”

materiał przygotowała Jolanta Zięba

LEŚNE DUSZKI

Grupa dzieci 6 letnich

O nas, czyli co słychać w grupie 6 latków?

W przedszkolu zimowy czas upływa nam na poznawaniu literek, cyferek, doskonaleniu umiejętności czytania. Umiemy już także dodawać i odejmować. Poza tym wolny czas spędzamy na radosnej zabawie. Poprzez zabawę poznajemy świat, jego normy i zasady, których musimy przestrzegać, aby żyć w zgodzie z innymi ludźmi oraz z przyrodą. Zabawa pomaga nam poznać i zrozumieć rzeczywistość, w której żyjemy, uczy nas twórczo myśleć, a także dostrzegać i cenić piękno wokół siebie, pozwala swobodnie wyrazić nasze uczucia w spontanicznej, dziecięcej twórczości. Nasza twórczość polega na tym, że - rysujemy, malujemy, śpiewamy, wymyślamy różne opowieści. Mamy głowy pełne pomysłów - jak przystało na dzieci w naszym wieku.

A oto wymyślone przez nas zimowe rymowanki podczas zabawy w poezjowanie:

„Zima, zima, zima – dwa bałwanki przypomina” / Julcia N./
 „Zima, zima rymowała, dużo śniegu nasypała” / Kacperek W./
 „Jadą dzieci na saneczkach, a za nimi wiewióreczka” / Dawidek M./
 „Pada śnieżek, śnieżek pada, a na śniegu dzieci gromada” /Ola P./
 „Sypał, sypał śnieg, aż nasypał na czubek drzew” /Ola P./
 „Pada, pada śnieg, nie wiadomo gdzie!” /Paulinka Sz./
 „Hura, hura, zima wkoło, będzie nam tu dziś wesoło”/ Maksiu L./
 „Zima, zima do przedszkola przychodziła i dzieci zabawiła”/Dawidek M./
 „Jadą, jadą, jadą sanki, a na sankach trzy bałwanki” / Marcinek B./

W naszej grupie w styczniu i w lutym urodziny obchodziły i 7 lat skończyły: **Julcia N., Natalia M., Daria G., Ola P.**
 Życzymy im wszystkiego najlepszego!

Kącik Podziękowań
 Bardzo dziękujemy **Julci N.** za przygotowanie i obdarowanie chłopców oraz Pań własnoręcznie wykonanymi walentynkowymi serduszkami oraz **Kacperkowi W.** za słodkie lizaczki.

Gratulujemy naszej koleżance **Natalce Czech** za zdobycie nagrody w Ogólnopolskim konkursie plastycznym „Ozdoba Choinkowa”.

M.M.

BIEDRONKI

Grupa dzieci 5, 6 letnich

Mądrość w najwęższym znaczeniu to umiejętność podejmowania uzasadnionych decyzji, które w dłuższej perspektywie przynoszą pozytywne rezultaty. W innym ujęciu można powiedzieć, że mądrość to umiejętność praktycznego wykorzystywania posiadanej wiedzy i doświadczenia.

A co o mądrości sądzą dzieci z grupy Biedronek?

Co to znaczy być mądrym?

- Że się wszystko wie i długo się uczy. – Dawidek
- Umie się czytać. – Kuba
- Że dobrze się uczy. – Ola
- To znaczy znać dużo zagadek. – Mateuszek
- Dużo czytać i być odpowiedzialnym. – Kuba
- Wie się jak co naprawić. – Marcinek
- To dobrze myśleć. – Marysia
- Wiedzieć kiedy była wojna światowa. – Michałek

Kto według Ciebie jest mądry i dlaczego?

- Mój kuzyn Adrian, bo się pilnie uczy. – Dawidek
- Ja jestem mądry, bo pomagam mamie albo tatowi. – Kuba
- Mądra jest mama, bo pomaga w nauce siostrze i bratu. – Pawełek
- Mama, bo uczy siostry gotować i szyć. – Mateuszek
- Policjant, bo wie kto jest złodziejem. – Marcinek
- Żołnierze wiedzą gdzie jest wróg i pilnują kraju. – Michałek
- Strażacy, bo pomagają ludziom jak się pali. – Dawidek
- Politycy – Marcinek

Co to jest mądrość życiowa?

- To, że mama robi jedzenie. – Michałek
- Że mama kupuje 2 chleby i 5 bułek. – Dawidek
- To, że mama odprowadza nas do przedszkola. – Pawełek

humor

Olusiu! Czy wiesz która jest półka Dawidka? – pyta pani.

Tak, bo on mieszka koło mnie. – odpowiada Ola

(Dawidek ma półkę obok półki Oli)

materiał przygotowała Krystyna Wyżkiewicz

KRASNALE

Grupa dzieci 3, 4 letnich

**WSPÓŁPRACA PRZEDSZKOLA I RODZINY WARUNKIEM SKUTECZNYCH
ODDZIAŁYWAŃ WYCHOWAWCZYCH**

*„Dom rodzinny- to przystań, do której się wraca
ze wszystkich dróg i oddaleń, za którą się tęskni, jak za rajem...”*

Na dziecko w wieku przedszkolnym najsilniej oddziałują w sposób zamierzony i celowy dwa środowiska wychowawcze: **rodzina i przedszkole**. Pożądane efekty obserwujemy, gdy obydwa te środowiska zgodnie ze sobą współdziałają.

W rodzinie dziecko poznaje normy społeczno- moralne, kształtuje swoje postawy i zainteresowania, wolę i charakter. Wpływ środowiska rodzinnego na rozwój i kształtowanie osobowości dziecka odbywa się na dwóch płaszczyznach:

- jako świadoma praca wychowawca;
- jako działanie niezamierzone.

Wychowawczej roli rodziny nie jest w stanie zastąpić żadne inne środowisko. Jednak współdziałanie w obrębie wychowania z innymi instytucjami jest absolutnie niezbędne.

Przedszkole pełni zaś trzy zasadnicze funkcje:

1. Zapobieganie wszelkim nieprawidłowościom rozwoju dziecka.
2. Pobudzanie rozwoju dzieci zgodnie z ich możliwościami.
3. Wyrównywanie pewnych określonych opóźnień w rozwoju dziecka oraz likwidowanie lub zmniejszenie niektórych wad rozwoju psychofizycznego.

Skorelowanie metod wychowawczych domu i przedszkola jest konieczne do osiągnięcia celów, które sobie wspólnie stawiamy.

Z radością można przyznać, że współpraca z rodzicami w grupie „Krasnoludków” układa się znakomicie. Rodzice bardzo chętnie angażują się w życie przedszkola. Służą wszelkiego rodzaju pomocą, o którą poprosimy, a której doświadczyliśmy podczas przygotowania m. in. „Pasowania na Przedszkolaka”, czy też uroczystości „Dnia Babci i Dziadzia”.

W związku z tym, dziękując za współpracę w I semestrze mamy nadzieję, że w dalszym ciągu będzie ona przebiegała w miłej i życzliwej atmosferze.

Wszystkim rodzicom składamy szczerze i gorące podziękowania za pomoc w przygotowaniu uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadzia, jednak w szczególności Pani Lucynie Grygowicz.

materiał przygotowała Ewa Ryznar

Zadanie 6

☞ Potocz zwierzęta z odgłosami, jakie wydają.

1. MEE, MEE
 2. BEE, BEE
 3. KO, KO, KO
 4. KLE, KLE, KLE
 5. HAU, HAU
 6. MIAU, MIAU
 7. CHRUM, CHRUM
 8. KUM, KUM
 9. ĆWIR, ĆWIR

Zadanie 7 - dla starszaków

☞ Wykreśl co drugą literę. Napisz rozwiązanie.

G A I S T W A B R D A

Wkładka z zadaniami dla dzieci

Rozwiąż poszczególne zadania z wkładki.
 Wskazana podpisana wkładkę swojej pani z grupy do 7.03.2008r.
 Wszystkie dzieci za prawidłowo rozwiązane zadania otrzymają drobne nagrody.

Pamiętajcie o terminowym oddaniu wkładek !

Imię i nazwisko dziecka.....

Mamo! Tato! Nie zapomnij pochwalić swoją pociechę za każde pokonane zadanie!!!

Zadanie 1

☞ Potocz rymujące się wyrazy.

karty

plot

kot

sowa

mak

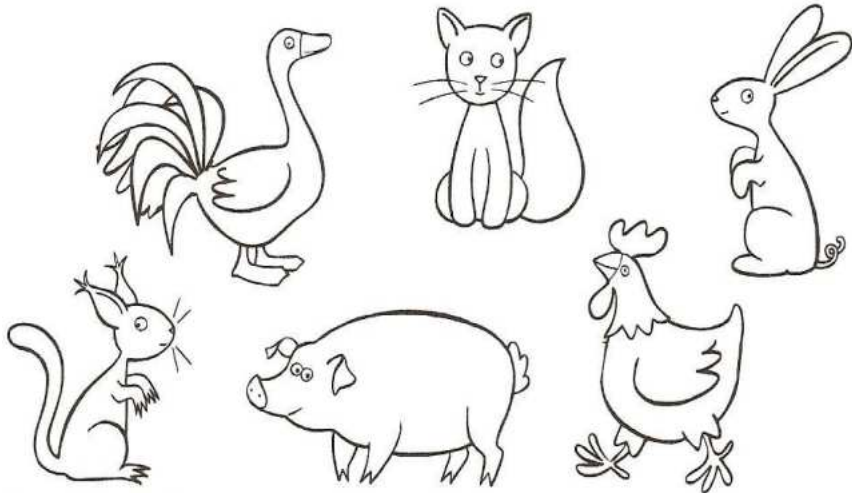
narty

krowa

hak

Zadanie 2

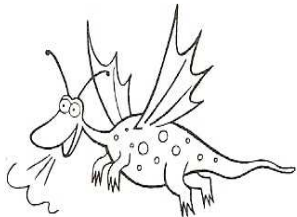
 Połącz zwierzątka w pary tak, by mogły wymienić się ogonkami.

Jeśli masz ochotę pokoloruj te zwierzątka. Od razu zrobi się kolorowo i wesoło!

Zadanie 3 - dla starszaków

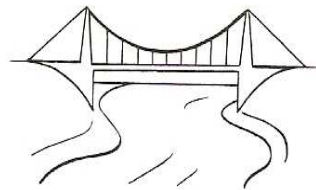
Przestaw litery i poprawnie podpisz rysunki.

M	O	K	S

S	T	I	L

T	O	M	S

Zadanie 4

Pokoloruj wszystkie obrazki, których nazwy zaczynają się na literkę „p”.

ZADANIE 5 - dla starszaków

Krzyżówka dla Dzieci - Zdrowy napój?

Wpisz do diagramu poziomo nazwy zwierząt i odczytaj pionowo rozwiązanie (hasło).

Czy wiesz co w krzyżówce oznaczają słowa „pionowo” i „poziomo”?
Pionowo tzn. prosto z góry, w dół
Poziomo tzn. równo od strony lewej do prawej

